

שחקנים

האדמונית הנצחית

קאתרין הפבורן לומדת לנגן על פסנתר בגיל 71. ליתר דיוק, תמיד ידעה לנגן, אבל עכשיו היא עסוקה מאוד בשיכלול הידע. היא מנגנת מדי בוקר שעתים וחצי תמימות. כל זאת, משום שהיא מתכוננת להפיע על הבמה במחר זה בשם וסט טייד ואלס (אם יתורגם אי פעם לעברית ודאי יקראו לו ואלס הפר-בריס). במחזה זה עליה לגלם גברת קשייה, בודדה ומסוגרת, שנחמתה היחידה במאבק עם הגיל והסביבה היא אהבתה למוסיקה. בעזרתה היא תמצא אשה אח-

רון הופיעה עם חבר ותיק למיקצוע, הנרי פונדה, ועם בתו הצעירה, ג'ין, בסרט על בריכה מוזוהבת, ובקפדנות האופיינית לה סירבה להרשות לכפילים לקפוץ למים מסירת-מירוץ והתעקשה לעשות זאת בעצמה.

בלב שלם. המישחק היה וגשאר כל חייה. היא מכורה לו בכל רמ"ח אבריה, ואין דבר חשוב ממנו בעיניה. «אם אתה שחקן», היא אומרת, «אתה חייב להיות מרוכז בעצמך עד כדי אנוכיות, ואם אתה מרוכז בעצמך במידה כזאת, אסור לך להעמיס על עצמך מישפחה. לי אי-שית היתה ילדות גפלאה, ואני זוכרת היטב כמה זמן הקדישו לנו הורי. אבל אילו היה לי ילד, והוא היה חולה דוור קא בערב הצגת בכורה, אני בטוחה

קאתרין הפבורן — 1941

לא לדלל — לא להשתכר

קאתרין הפבורן — 1980

בגיל 71 — לומדת לנגן בפסנתר

אפשר לשנות את החלפתך, מוטב שתלידי כמו שצריך", נכנע לבסוף האב, ושלח לה את הכסף הדרוש כדי ללמוד בבתי-הספר הטובים ביותר. לדראמה, אחרי שגמרה את אוניברסיטת ברן מאור המיוחסת.

שלושה אוסקרים. קימתה התמירה, פניה המחוטבים, סיגנון הדיבור הנמרץ, החן הטבעי והביטחון המוחלט בכל מעשה שיה הפכו אותה לאחת הכוכבות המערטות בקולנוע, שאיש לא הטיל ספק בעצם היותה שחקנית. היא התמודדה באותה מידה של הצלחה עם קומדיות מטורפות כמו מגדלים את בייבי, דראימות היסטוריות כמו מרי, מלכת הסקוטיים, קומדיות רומנטיות כמו סיפורי פיי לאדלפיה או תפקידים קורעי לב כמו האם במחש הארון לתוך הלילה.

היא השחקנית היחידה שזכתה שלוש פעמים בפרס אוסקר על תפקיד ראשי בווהר בבוקר, אריה בחורף ונחש מי בא לסעוד.

סידרת הסרטים שלה עם ספנסר טרייסי, שהיתה בהם תערובת מיוחדת במינה של הומור ורומנטיקה, מהווים עד היום את הדוגמה האופיינית לקסם של שחקנית המתגבר על באנאליות של תסריט, ואולי אין בכך משום פלא. הפבורן וטרייסי היו אחד הזוגות המיוחדים ביותר שידעה הוליווד. צמד נאמן זה לזה במשך עשרים שנה, קרובים זה לזה יותר מכל זוג נשוי, וזאת למרות שטרייסי היה במשך כל הזמן נשוי לאשה אחרת, והשניים מעולם לא חשבו ברצינות על האפשרות להפוך את קשריהם לחוקיים.

המוגו הסוער של השחקנית האדמונית, המסירות הייצוגית שלה למיקצוע שלה, לידידים שלה ולהרגלים שלה, הפכו אגדת דת בפני עצמן. בסופו של דבר אלה היו האגדות היחידות שאפשר היה לר-קום סביבה, כי ראיונות לעיתונות לא היו מעולם בין הדברים החביבים עליה. **לחיות בשלום.** טרייסי סיפר פעם לידיד משותף, שכתב מאוחר יותר ספר על הזוג, כמה מחוקי היסוד שיש לשמר עליהם כאשר רוצים להיות בשלום עם הגברת הפבורן: «ללוות כל מנה של בשר בפירות אפויים. להגיע תמיד

שהייתי שונאת אותו בלב שלם על כך». זאת דרך אחת להסביר את הברידות המזהרות של שחקנית זאת, שזכתה להכרה ולהערכה על כישרונותיה כבר מן הסרט הראשון. בת למעמד הבורגנות האמידה, אפשר כימעט לומר האצולה האמריקאית, איכזבה את אביה, רופא עשיר, כאשר החליטה להיות שחקנית. הוא ניסה להניאה מכך, אבל עקשנותה המופלגת עמדה לה כבר אז. «אם אי-

הפבורן מדריכה את אחייניתה קתריין הוטון ב"נחש מי בא לסעוד"

האוסקר השלישי

עם ספנסר טרייסי יותר מזוג נשוי

רת, בת גילה, (השחקנית דורותי לאודן), שעיתה היא מתחילה בריאלוג, שיסודו במוסיקה.

קאתרין הפבורן, שבעיני רבים היא עדיין הגברת הראשונה של הבר והבמה האמריקאית, עסוקה מאוד. בקיץ האחר-